

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1760

гр. Бургас, 26.07.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и шести юли през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов

Членове: Йорданка Г. Майска
Димитър П. Стоянов

като разгледа докладваното от Йорданка Г. Майска Въззивно частно
гражданско дело № 20222100500998 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 419, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 274 и сл. от ГПК.

Образувано е по частна въззивна жалба от ИВ. ХР. К. с ЕГН-***** против
разпореждане за незабавно изпълнение и за издаване на изпълнителен лист, инкорпирани
в Заповед № 1258/14.04.2022г. за изпълнение на парично задължение възоснова на
документ по чл.417 ГПК, издадена по ч.гр.д. № 2372/2022г. по описа на РС-Бургас.

С обжалваното разпореждане е уважено заявлението на „Кредиленд“ ЕООД с
ЕИК-201022749 против частния жалбоподател за сумата от 1753лв., представляваща
неизплатена част от главница в цялостен размер от 3360лв., дължима по запис на заповед,
издаден от длъжника на 12.04.2021г. в гр.Бургас, ул.Лермонтов № 13, Бизнес сграда, ет.2,
предявен за плащане на 13.04.2021г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от
датата на подаване на заявлението – 13.04.2022г. до окончателното изплащане на
задължението, както и разноски от 35,06лв. за заплатена д.т. в заповедното производство.

Твърди се в частната жалба, че вземането по записа на заповед е възникнало по
силата на сключен договор за потребителски кредит № А-00002760/09.04.2022г., по който
въззивницата е страна, а този договор съдържа неравноправни потребителски клаузи. В
частната жалба са изложени подробни аргументи касаещи клаузите на посочения
потребителски договор за кредит и твърденията за допуснати противоречия със ЗПК,
съответно за наличието на неравноправни клаузи.

На горните основания молят разпореждането да бъде отменено и издаденият
изпълнителен лист против тях – обезсилен.

С постъпил в законния срок писмен отговор от страна на заявителя „Кредиленд“
ЕООД се моли постъпилата частна жалба да бъде оставена без разглеждане поради липса на
правен интерес. По-конкретно посочва, че заповедта за изпълнение е издадена възоснова на
запис на заповед, срещу която подаденото от длъжника възражение по чл.414 ГПК има
суспензивен ефект- с постановено по делото от заповедния съд определение от 23.06.2022г.
на осн.чл.420, вр.чл.417, т.10 ГПК е спряно принудителното изпълнение за заповедта,
поради което е отпаднал и правния интерес от исканата отмяна на незабавното изпълнение
на заповедта по чл.417 ГПК. Намира подадената жалба и за неоснователна, т.к. същата не е
основана на съображения, извелечи от съответния акт по чл.417 ГПК, въз основа на които е

издадена заповедта за изпълнение, а на други съображения. Твърди и че не е налице твърдяното наличие на неравноправни клаузи. Моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира разноски.

Жалбата е подадена в сроковете по чл. 419 ГПК, от легитимирано лице и е допустима.

Относно нейната основателност съдът приема следното:

Производството пред БРС е започнало по заявление от „Кредиленд“ ЕООД с ЕИК-201022749 против частния жалбоподател с искане в негова полза да бъде издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 417 ГПК въз основа на документ за сумата от 1753лв., представляваща неизплатена част от главница в цялостен размер от 3360лв., дължима по запис на заповед, издаден от длъжника на 12.04.2021г. в гр.Бургас, ул.Лермонтов № 13, Бизнес сграда, ет.2, предявен за плащане на 13.04.2021г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на заявлението – 13.04.2022г. до окончателното изплащане на задължението, както и разноски. Ангажирани са доказателства.

Молбата по заявлението е уважена изцяло, като е разпоредено длъжника да заплати цитираните в заповедта суми. Както бе посочено по-горе, атакува се разпореждането за незабавно изпълнение и издаването на изпълнителен лист срещу двамата длъжници.

В законния срок длъжникът е депозирал възражение по чл.414 ГПК и настоящата частна жалба. Заповедният съд е постановил определение за спиране на принудителното изпълнение на издадената заповед по чл.417 ГПК в съответствие с разпоредбата на чл.420 ГПК, като с отделно разпореждане по чл.415, ал.2 ГПК е дал указания на заявителя да предяви иск.

Съгласно чл. 418, ал.2 от ГПК, частната жалба срещу разпореждането за незабавно изпълнение може да се основе само на съображения, извлечени от актовете по чл. 417 ГПК.

Жалбата е неоснователна. Видно е, че изложените в нея доводи относно наличието на правен спор по наличието на каузално правоотношение, не могат да бъдат окачествени като такива по чл. 419, ал. 2 ГПК – съображения, извлечени от акта – в настоящия случай от самия запис на заповед. Оплакванията на частния жалбоподател по-скоро представляват правозащитни мотиви, които да бъдат въведени в евентуален спор с правно основание чл. 422 ГПК относно съществуването на правото на кредитора да претендира заплащането на сумите по заповедта. Те, обаче, не могат да бъдат успешно противопоставени в настоящото заповедно производство, с оглед цитираната по-горе разпоредба на чл. 419, ал. 3 ГПК.

От приложения към заявлението запис на заповед се установява, че частният жалбоподател като издател, посочен в заявлението по чл. 417 ГПК безусловно, неотменимо и без протест се е задължил (обещал) да плати на заявителя посочената по-горе сума и е положен ръкописно изписан подпис, за който не се спори, че е на жалбоподателя.

В случая не е спорно, че добавката в записа на заповед навежда наличието на каузално отношение между страните.

Съгласно т.4 „д“ от тълкувателно решение на ВКС № 4/2013 от 18.06.2014 г. по тълк.д.№ 4/2013, ОСГТК, само по себе си посочването, че менителничния ефект е издаден за обезпечаване на вземане, произтичащо от определено каузално правоотношение, не е в състояние да опорочи абстрактната сделка, ако не се отразява на безусловния характер на обещанието за плащане, т.е. обещание, произтичащо единствено от менителничния ефект. Прието е, че такова отбелязване не накърнява реквизитите на чл. 455, т.2 о чл. 535, т.2 ТЗ, тъй като в практиката записите на заповед се издават именно като средство за обезпечаване на парични задължения, произтичащи от сключени договори. Но, ВКС е приел също, че направена добавка в записа на заповед относно наличието на каузално правоотношение е пречка за издаване на заповед за незабавно изпълнение в случай, че тази добавка отрича

безусловния характер на поетото задължение, което в случая не е налице.

Представения със заявлението документ е редовен от външна страна, поради което не е налице първата от предпоставките по чл. 418, ал.2 от ГПК за издаване на разпореждане за незабавно изпълнение и изпълнителен лист.

Изложеното води до заключение, че оплакванията на частния жалбоподател са необосновани. Ето защо жалбата се явява недоказана и поради това неоснователна. Тя следва да бъде отхвърлена и потвърдено разпореждането на БРС. Като последствие от това на отхвърляне подлежи и молбата за обезсилване на издадения въз основа на заповедта изпълнителен лист.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане за незабавно изпълнение и за издаване на изпълнителен лист, инкорпориран в Заповед № 1258/14.04.2022г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК, издадена по ч.гр.д. № 2372/2022г. по описа на РС-Бургас.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____